

Той бѣ приетъ отъ нея съ голѣма любезность; годеницата се чувствуваше особено щастлива, защото се отърва отъ такъвъ нежеланъ кандидатъ. Ала Ахелусъ не се оттегли безъ борба. Той предизвика Херкулеса на двубой и го измъчи много съ постояннитѣ си преобразявания.

Нищо не помогна на Ахелуса. Накрай той бѣше смъртно поваленъ на земята отъ героя на безбройнитѣ подвизи и бутнатъ да се търкаля въ водитѣ на рѣката Тоасъ.

РИЗАТА НА НЕСУСЪ

Следъ тази нова победа, която не бѣше за Херкулеса нищо друго освенъ една детска игра, той тръгна назадъ за родината си съ достойната си съпруга, спокоенъ и пъленъ съ надежда за щастливъ животъ. Херкулесъ бѣше далечъ отъ всѣка мисль, че се отправя къмъ царството на скръбта, на смъртта. Изъ пжтя трѣбваше да преминатъ голѣмата рѣка Евенъ, която бѣше придошла и прелѣла брѣговетѣ си. Преминаването презъ нея бѣше мжно; пъкъ се и пазѣше отъ центаври — баснословни същества, наполовина хора, наполовина коне.

Когато нашитѣ пжтници стигнаха до рѣката, центавъра Несусъ имъ предложи да ги пренесе на другия брѣгъ. Херкулесъ се отказа отъ тази услуга за себе си, но я прие за другарката си. Дежанира се метна върху гърба на Несуса и съ свѣткавична бързина се отзова на отсрещния брѣгъ. Херкулесъ се готвѣше да преплува рѣката, когато за чудо забеляза, че центавъра, който току що бѣ излѣзълъ на отвѣдния брѣгъ, се втурна съ все сила да бѣга. Синътъ на Алсмена грабна лжка си и една стрела, на-топена въ отровата на Хидрата отъ Лернѣ, догони